

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Tomasz Grzegorzczak (sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

Protokolant Ewa Oziębła

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Małgorzaty Wilkosz-Śliwy,
w sprawie **J. M. K.**

skazanego z art. 209 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 13 lutego 2014 r.,

kasacji Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 28 czerwca 2013 r., w przedmiocie przedterminowego warunkowego

zwolnienia z odbycia reszty kary, w części dotyczącej ustanowienia skazanemu
okresu próby

**uchyla postanowienie Sądu Okręgowego w zaskarżonej
części i w tym zakresie przekazuje sprawę temu Sądowi do
ponownego rozpoznania, a koszty sądowe postępowania
kasacyjnego przejmuje na Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

J. K., odbywający od dnia 5 marca 2013 r. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k., został po odbyciu połowy tej kary, postanowieniem Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 czerwca 2013 r., warunkowo zwolniony z odbycia reszty owej kary, której koniec

przypadał na dzień 5 września 2013 r., z wyznaczeniem mu, na podstawie art. 80 § 1 k.k., okresu próby do dnia 28 czerwca 2014 r. i oddaniem go na ten czas pod dozór kuratora sądowego oraz obowiązkiem podjęcia w ciągu miesiąca pracy zarobkowej i bieżącego wykonywania obowiązku alimentacyjnego. Postanowienie to nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się w dniu 6 lipca 2013 r.

We wrześniu 2013 r. kasację od tego orzeczenia na niekorzyść skazanego w zakresie dotyczącym ustalenia mu okresu próby wywiódł Prokurator Generalny. Zarzucono w niej rażącą obrazę art. 80 § 1 k.k. przez ustalenie owego okresu do dnia 28 czerwca 2014 r., a więc na rok, czyli poniżej minimalnego ustawowego okresu próby, wynoszącego 2 lata. Wywodząc w ten sposób, skarżący wniósł o uchylenie tego postanowienia w odniesieniu do jego pkt 2, dotyczącego właśnie okresu owej próby i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając tę kasację Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja ta jest zasadna. Z art. 80 § 1 k.k. wynika bowiem wyraźnie, że w razie warunkowego zwolnienia czas pozostały do odbycia kary stanowi okres próby, który jednak nie może być krótszy niż dwa lata, ani dłuższy niż pięć lat. Zatem nawet jeżeli okres kary pozostałej do wykonania jest krótszy od dwóch lat, okres próby nie może być krótszy niż owe dwa lata. Takie też stanowisko utrwalone jest już w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 13 grudnia 2006 r., II KK 268/05, LEX nr 295627, 30 lipca 2009 r., II KK 95/09, LEX nr 519665, czy z 24 kwietnia 2013 r., II KK 257/12, LEX nr 1308069). Przepis ten został w sposób niewątpliwy naruszony przez Sąd orzekający o warunkowym przedterminowym zwolnieniu, jako że Sąd ów, rozstrzygając w tej kwestii w dniu 28 czerwca 2013 r., wyznaczył okres próby do dnia 28 czerwca 2014 r., a zatem na okres roku, a nie wymaganych dwóch lat. Jest to bez wątpienia obraza rażąca, która znalazła przy tym swój wyraz w treści zaskarżonego postanowienia. Tym samym, postanowienie to ostać się nie może.

Uchylając je z tego powodu w zaskarżonej części, Sąd Najwyższy przekazał Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania kwestię objętą uchylonym rozstrzygnięciem, którą obecnie Sąd ten powinien raz jeszcze

rozważyć, już z uwzględnieniem wyrażnej treści art. 80 § 1 k.k. W związku z powyższym, stosownie do art. 638 k.p.k., wydatki związane z rozpoznaniem tej kasacji przejęte zostały na Skarb Państwa.

Z tych wszystkich powodów orzeczono jak na wstępie.